

Κ' κρυβόντουσαν πίσω από ένα σύβεντρο και όταν έβλεπαν να περνάει κανένας ανύποπτος διαβάτης, τού φώναζαν: —Πέσε μπρούμυτα!

Αν ο περαστικός δεν συμμορφωνότανε με τή διαταγή, τόν πυροβολούσαν και τόν άφηναν στον τόπο. Άν έπεφτε κάτω, ο «μαφιόζι» τόν πλησίαζε και τόν έβδυνε, χωρίς τού θύμα τού να μπορέσει να δη τή χαρακτηριστικά τού ληστού, άφου ήταν πεσμένο τού τού πρόσωπο καταγής.

Σ' ώριμμένα χωριά τής Σικελίας, μία συμμορία από δυό και τρεις «μαφιόζι» κατάρθωνε να τρομοκρατή όλο τόν πληθυσμό και νά έχη δικαιώματα μεγαλύτερα από τόν αστυνόμο και από τόν πρόεδρο τής κοινότητος. Οι κτηνοτρόφοι και οι γαιοκτήμονες, γιά νά είνε θέσαιοι ότι δέν διατρέχουν κανένα κίνδυνο να χάσουν τήν ζωή και τήν περιουσία τους, άναγκάζοντουσαν νά παίρνουν ως φίλακες—με όδρα άμοιβή ένωσειται—μέλη τής τρομοκρατικής οργανώσεως!...

Κάποτε, μάλιστα, ένας νομάρχης τής Σικελίας, έθώγαζε μία διαταγή, διά τής όποιας ομιστούσε σοβαρότητα στους πλουσίους τού νησιού να εφοδιασθούν με σωματοφύλακας...μαφιόζι, γιάτι έτσι ισοιούθα θά μπορούσαν νά εκμηδύνουν τήν δράση τής έγκληματικής αυτής οργανώσεως! Είνε τάχα άναγκη νά σάς πούμε, ότι έπελούθη άμέσως ο πρατότυπος αυτός νομάρχης, ο όποιος άνθι νά προσάξη νά εξολοθρευθή τή μέλη τής Μαφίας, ζητούσε άπεναντίς, και με έπίσημη έγκυκλίω τού, νά τή προστατεύσι!

Από τού περιστατικό αυτό, μπορείτε νά καταλάβετε πόσο μεγάλη ήταν ή δύναμη τής Μαφίας και πόσο τρομοκρατημένοι ήσαν κ' εκείνοι ακόμα πού είχαν καθήκον νά επιβάλουν τήν έννομη τάξη!

Και έπρεπε νά θρηθεί ένας άνθρωπος, με τήν άποφασιστικότητα τού Μουσσολίνι, γιά ν' άλλάξη ή όριστική ή Σικελία από τόν εφιάλτη τής Μαφίας. Τό πράγμα δέν ήταν θέσαιο και τόσο εύκολο. Ο Νικόλο Άνταλόρο, ο Τζιοβάννι Ντινιό, ο Φραντζέσκο Πουλβίνι, οι τελευταίοι άρχηγοί τής Μαφίας, άγανίστηκαν άπελιπιμένα γιά νά διατηρήσουν τόν έγκληματικό τους θρόνο στη Σικελία... Τού κάκου, όμως, Διακόσιες έκτελέσεις «μαφιόζι» έκαναν και τή ύπολοιπα μέλη τής συμμορίας αυτής νά παραδοθούν ή νά δηλώσουν ύποταγή ή και νά φύγουν από τή Σικελία γιά νά συνεχίσουν άλλου τήν έγκληματική τους δράση...

Η Σικελία γλύτωσε από ένα θραχιά πού τήν τυραννούσε έκκατοντάδες χρόνια!...

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Κάποιοι Γερμανός, στην Άμερική, ανακάλυψε τελευταία ένα μηχανήμα, με τού όποιο ο άρρωστος...καταπίνει εύκολότερα τή γάλα... Και οι εύλογημένοι ο' Άμερικανοί τού δώσανε διάπλοια εύρεσιαιεντίας!

Τό σκάκι είνε ένα από τή πιο όφελίμα στον άνθρωπο παιχνίδια. Ένοχιστεί τήν κρίση, τήν φαντασία και τήν αντίληψη. Όταν όμως τού εύχάριτο και όφελίμο αυτό παιχνίδι τού κάνει κανείς επάγγελμα, κινδυνεύει νά παραφρονήση. Τά έφτά δεκάτα τών τσάμπιον τού σκακιού κατέλεξαν νά κλεισθούν σέ φρενοκομεία.

Γιά νά χριστή τού φράγμα τού Νεΐλου, στην Αίγυπτο, χρειάσθηκαν είκοσι χρόνια.

Από τούς ναύτες τού Κολούμβου εκείνος πού πρώτος διέκρινε τή γή τής Άμερικής όνομαζότανε Ροδρίγος Τριβάνο.

Στόν ισθμό τού Τεγυονάτελε, στό Μεξικό, ύπάρχει ένα λουλούδι, πού μπορεί κάλλιστα νά άντικαταστήσει τή ρολόγια. Τό πρωί είνε άσπρο, τού μεσημέρι κόκκινο και τή νύχτα γαλάζιο. Η άλλαγή τών χρωμάτων τού γίνεται κανονικώτατα, τις ίδιες πάντα ώρες, κ' όποιος μελετήσει τής αποχρώσεις τού μπορεί νά διαβάσει άπάνω στό τσείρογο αυτό άνθος τήν ώρα με άπόλυτη άκριβεία.

Οι νιοί τών Γιαννοέζων — ή παγώδες — είνε άπλοι και καθαροί. Μέσα σ' αυτούς, μεταξύ άλλων, ύπάρχει κ' ένας καθορής, πού διατηρείται ως σύμβολο τής άγνότητος.

Κάποιοι Άραβι μαφιόζι διατέλειαν πώς τού φως τού φεγγαριού γίνεται τή φαιάρα! Όσοι λοιπόν ο' φαλακροί ής μαζεψτούν κ' ως κάνουν άσχετες με τού νουή δέσει στό Άγκιστρο φεγγαριού, δέν έχουν νά χάσουν τίποτε! Ούτε μία τρίχα τής κεφαλής τους!...

Στό Φίτζι τής Αυστραλίας ο άνδρας πού έβγαζε τή γενιά του θεωρείται...άγιος!

Τό στόμα τής άριζήνης είνε περιπλοκώτατο. Έχει δόντια γιά νά κρατή τή λεία τής, ιδιαίτερα όργανα γιά νά μασά τήν τροφή τής και μία απορροφητική προδοσάδα γιά νά ρουφή τού αίμα και τά άλλα ύγρά τών θημάτων τής.

Καταμερίσει τού Άτλαντικού Ωκεανού βρίσκεται τού νησί τής Αναλήψεως, τού όποιον είνε ιδιοκτησία τού Άγγλικού Ναυαρχείου. Οι κάτοικοι τού νησιού αυτού είνε ο' έντελέστεροι άνθρωποι τού κόσμου. Δέν γνωρίζουν τή λεία τού ζώηματος. Τού περιφρονούν, γιάτι δέν έχουν τήν άναγκη τού. Φόρους δέν πληρώνουν, γιάτι άπλοτώτατα δέν έχουν άρχοντες. Τά σπύτια άνήρουν σ' όλους, είνε κοινά δηλαδή, καθώς και ή γή και τή γεωργικά εργαλεία και τά ποίματα. Όλοι οι κάτοικοι τού νησιού, άνδρες και γυναίκες, εργαζονται, και τού προϊόν τής εργαλείας τους τού μοιράζονται έξ ίσων.

Έτσι ζουν οι άνθρωποι αυτοί από αιώνες τώρα, και καθώς γίνεται, δέν έχουν κανένα διάθεσι ν' αλλάξουν τόν τρόπο τής ζωής τους.

Κατά τις στατιστικές παρατηρήσεις κάποιου Άγγλικού ύγειολόγου, ή μεσοτητα θνησιότητος παρατηρείται στους κληρούς. Τού έπαγγελμα, δηλαδή, τού ιερέως είνε τού ύγιεινότερα τού επαγγελμάτων, λέει ο περιεργος αυτός ύγειολόγος. Ζήτω τού θάσο, λοιπόν!...

Η Σουηδία και ή Νορβηγία είνε τά μόνα κράτη τού κόσμου, στα όποια δέν ύπάρχει ούτε ένας πού να μην ξέρη νά γράφη και νά διαβάξη.

Ο άνθρωπος πού είχε τά μεγαλύτερα ποσότητα άπό όλους τούς κτιστοκαταβήδες τού κόσμου ήταν πού μερικών χρόνων ένας Γάλλος. Κιτακοκώδες στό Μοντινόνγκι ν' όνομαζότανε Λουδοβίκος Λουβόν. Τά περιήμη ποσότητα τού Λουβόν είχαν ένμισση μέτρο μίτρος!

Στό Κιτό, τής Νότιου Άμερικής, οι ύδαγενείς, όταν άστράφει, βγάζουν τού καπέλα τους και στέκονται άκίνητοι!

Σέ πολλά άτομαποιημένα ζωαία τής Κεντροικής Άμερικής, τά αυγά χρησιμοποιούνται ως νομισματά!...

Τά παλιά χρόνια στην Εβρώπη δέν ίσχυαν όλα τά όποια, πού ύπόχουν σήμερα έκεί. Όλα σφεδόν τά φρούτα και τά όπωρικά μεταφέρθησαν και φτεβήθηκαν στην Εβρώπη από τήν Ασία. Τά κερσάνα τά μετέφεραν στη Ρώμη από τήν Κερασσίοντα, οι στρατιώτες τού Λούκουλλου, μετά τήν καταστροφή τού Μιθριδάτη. Τά βερζοκκα, πού λέγονται και ε'Αριμάνια ήλιαν, τά μετέφεραν από τήν Άρμενία. Τά ροδάκινα από τήν Περσία και τά σικά από τή Σιώνη.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Είνε γνωστόν, εκ παλιόθεν, ότι τή γράμματα έφευρεθησαν από τούς Φοίνικες κ' ότι ο' έφευρέτης τους, πού ονομαζότανε Τάαντος κ' ήταν άπόγονος τού γενιάρχη Κάι, γεννήθηκε 150 χρόνια μετά τόν κατακλιωμό και έζησε 79 χρόνια μετά τού χτισμό τού περιήρηου Πύργου τής Βαβέλ. Μ' άλλα λόγια, ο Τάαντος πέθανε 460 χρόνων!

Απ' τή Φοινική τή γράμματα μεταδοθήσανε στην Αίγυπτο, όπου τά διδάχτησαν οι Πελασγοί, οι όποιοι τά μεταφέρσανε στην Ελλάδα.

Πολλά χρόνια άργότερα οι Φοινείς, άπειροι τών Μεσογειάκων παραλιών τής Γαλλίας, τά διδάξανε στους τότε κατοίκους τής μεγάλης αυτής χώρας.

Πρώτοι νά έφευρεθούν τή γράμματα, ο άνθρωπος χρησιμοποιούσε γιά γραφή διάφορα σχήματα, πού τού καθένα από αυτά παρίστανε όρισμένα αντικείμενα, ιδέες και αισθήματα. Μιά ιδέα τών σχημάτων αυτών μπορεί νά πύχη κανείς έχοντας επ' όψει τού τή Ιερογλυφικά τών Αιγυπτίων, τά όποια θεωρούνται ως ή πιο τέλεια μορφή αυτού τού τρόπου τής γραφής.

Στην αρχή οι άνθρωποι σκαζότανε τά σχήματα τους απ' εύθείας άπάνω σέ βράχους ή σέ φλοιούς και άλλα δένδρων. Μετά χρησιμοποιούσανε γιά τού σκοπό αυτό πλάκες από χυμιά, πέτρες, ξύλα και μέταλλα. Άργότερα πάλι τελειοποιήσανε τά μέσα τής γραφής και γράφανε σέ δέματα ζώων και έντερα έλεκάντων.

Σ' έναν έμπρηστο τής Κωνσταντινουπόλεως μάλιστα, καθώς άποφύρε ο Έπιδοσος, άποτεφρώθηκε τού έντερο ένα δέντρο, έπάνω στό όποιο ήταν γραμμένα με χρυσά γράμματα τά άθάνατα έση τού Όμηρου, ή Ίλιάδα και ή Οδύσσεια. Τού περιήμη αυτό έντερο είχε μήκος 120 ποδών!

Οι νιοί τού Σόλωνος πάλι ήταν γραμμένοι έπάνω σέ σανίδες πύξων. Τού ζωαί χρησιμοποιήθηκε τέλος στις άρχές τού 13ου αιώνας. Και ή τυπογραφία στα 1450 από τόν Ίωάννη Γουτενβέργιο.

Ποίν έφευρεθή ή τυπογραφία, τά βιβλία τυπώνοντουσαν με μεγάλα ξύλινα γράμματα.

Τού πρώτου Έλληνικό βιβλίω τυπώθηκε στό Μιλάνο στα 1476. Τού βιβλίω αυτό είνε ή Γραμματική τού Κοנוστ. Λασκάριους. Τού δεύτερο με Έλληνικά τυπογραφικά στοιχεία βιβλίω τυπώθηκε πάλι στό Μιλάνο, στα 1481, κ' ήταν τού βιβλίω τών Ψαλμών τού Δαυίδ. Και τού τρίτου, στη Φλωρεντία, στα 1488, κ' ήταν ολόκληρος ο Όμηρος.